

★ mts
• club

KLUB KORISNIKA MOBILNE TELEFONIJE SRBIJE

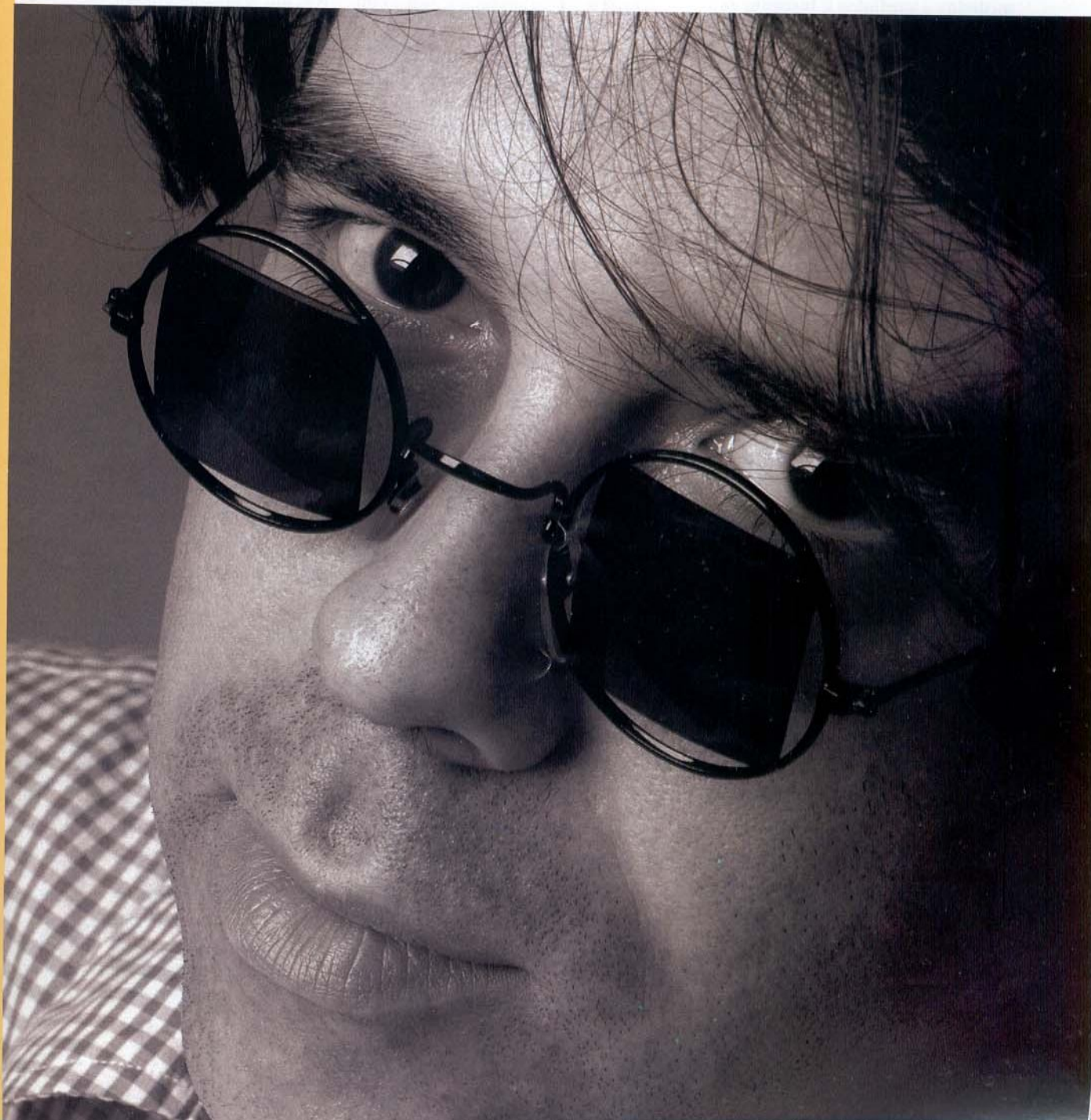

mt:s

imate prijatelje!

DOKTOR BAS

Dr Predrag Mitrović, kardiolog, svestrana je ličnost – osim medicine, on se bavi muzikom i pisanjem. Uskoro mu izlazi knjiga »Centro Emergenca«, a upravo je sa svojom grupom »Šablon« izdao novi album »Krvopije«. –

Predrag Mitrović je rođen u Beogradu, 1966. godine na dan Svetog Kozme i Damjana, 14. jula. Tako su mu sveci, u narodu poznati kao Sveti Vrači, zaštitnici lekara, odredili životni put. Osnovnu i srednju školu završio je u Beogradu, u Petoj beogradskoj gimnaziji na Tašmajdanu, sa prosekom 5,00. Diplomirao je na Medicinskom fakultetu Univerziteta u Beogradu 1992. godine sa prosekom 9,64. Sada je specijalista interne medicine – kardiolog u Institutu za kardiovaskularne bolesti Kliničkog centra Srbije i asistent na predmetu Interna medicina na Medicinskom fakultetu Univerziteta u Beogradu. Najmlađi je član Američkog koledža kardiologa sa ovih prostora, a takođe je i aktivan član Evropskog udruženja kardiologa. Član je mnogih međunarodnih kardioloških organizacija i udruženja. Dobitnik mnogih međunarodnih i domaćih nagrada i priznanja za doprinos medicinskoj nauci. Međunarodno priznat inovator u oblasti primene kompjutera u kardiologiji.

Trenutno se bavi invazivnom dijagnostikom obolelih od koronarne bolesti u Sali za kateterizacije Instituta za kardiovaskularne bolesti Kliničkog centra Srbije, na čijem je čelu akademik, profesor Miodrag Ostojić. Ovakvo radno mesto je prirodno predodređeno i za naučna istraživanja. Sada trenutno, sa inženjerom Boškom Bojovićem, radi na dva veoma zanimljiva naučna projekta.

»U prvom slučaju radi se o jednom, mogu reći stvarno podvigu u oblasti telemedicine. Pomoću male kutije i mobilnog telefona možete trenutno poslati vaš 12-kanalni elektrokardiogram dežurnom lekaru gde god da se nalazite, a osetite bol u grudima ili neke druge simptome koronarne bolesti. Dežurni lekar će vam se odmah nakon toga javiti i dati vam savet. To je projekat na kome smo radili skoro 15 godina i koji je sada testiran i u primeni. Doktor Milić Petković (Klinika »Petković«) je prvi

uočio značaj ovakvog sistema lečenja bolesnika i osnovao ovaj centar. Drugi projekat je međunarodnog karaktera i izvodi se u saradnji sa jednim od eminentnijih američkih univerziteta. Radi se o trodimenzionalnom elektrokardiogramu. Ideja, pronalazak i pilot studije su takođe urađene u saradnji sa inženjerom Bojovićem, a sada je završena faza ispitivanja koja će omogućiti primenu ovog sistema svuda u svetu«.

Od kada se bavite muzikom? Kako vam iz današnjeg ugla izgledaju ti počeci?

Muzikom sam počeo da se bavim još u drugom razredu osnovne škole. Naime, ogorčen zbog toga što su roditelji upisali moju stariju sestru u muzičku školu da svira klavir, a meni stalno govorili da sam ja muško i da mi to nije potrebno, upisao sam se sam u muzičku školu »Mokranjac«, instrumentalni odsek – violina, kod profesora Nenada Mendelzona. Zašto violina? Moja baka i moj deda su svirali violinu, kao i moj otac, pa sam imao jednu staru, ali vrednu violinu na kojoj sam i svirao. Izbor je bio logičan. Svi su se iznenadili, bilo im je čudno, ali su me pustili da nastavim sa tom školom. Do tada sam već imao i zavidnu kolekciju ploča, pravih vinilnih. To je danas retkost. Istina, to su bile očeve džez ploče i ploče grupe »Abba«, »Boney M«, »Led Zeppelin«, »Deep Purple«, »The Animals«, ali ih je bilo sasvim dovoljno da ih stalno slušam i budem ponosan na njih. Voleo sam te plastične krugove. Delovali su moćno u omotima, na polici, šareni. Pored klasične muzike kojoj sam definitivno bio izložen, na mene je uticao još jedan faktor, koji je moram priznati, bio jači. Ujak moje majke je savršeno svirao akustičnu i električnu gitaru, ali su za mene bili »problem« njegovi sinovi: jedan je svirao u tada poznatoj grupi »Divlji Anđeli«, a drugi u pratećoj grupi Bebi Dol. Odlazio sam na njihove probe i to me je konačno opredelilo. Tako sam u šestom razredu osnovne škole osnovao svoju prvu rok grupu »Chevrolet«. Svirali smo na pozajmljenim instrumentima, ali smo pravili zaista dobre pesme. I onda, kada

smo se pojavili na prvom koncertu u školskom dvorištu – bio je to kraj. Bili smo najpoznatiji, najomiljeniji u školi i čitavom kraju. A onda su usledili koncerti u SKC-u, »Domu omladine« i »Dadovu«. Bili smo, zaista ozbiljna grupa. Divna uspomena.

Zašto niste postali profesionalni muzičar?

Sve je vodilo ka tome da se profesionalno bavim muzikom. Nakon tih početaka u osnovnoj školi, osnivao sam još par grupa, uglavnom pop i rok. Bili smo dosta uspešni, imali smo koncerte, izdanja. Naravno, i slavu koja je takvim okolnostima i takvom uzrastu odgovarala. Moja porodica nije bila baš oduševljena time. Bio sam član nekoliko tada, a i sada značajnih grupa, ali nisam ostao u njima. Napisao sam i određen broj sada hit kompozicija, čija sam kompletna autorska prava prodao preko udruženja muzičara čiji sam član. Ali, jednostavno sam se plašio da se upustim u to. Bio sam definitivno nezreo. Da sam bio hrabriji, možda bi sve danas bilo drugačije.

Kako uskladjujete vreme provedeno u ambulanti, sali, u porodici sa muzikom? Da li bavljenje muzikom zahteva celog čoveka?

Ne uskladjujem ga. Za sada još uvek imam dobru moć koncentracije, tako da se brzo mogu prebaciti iz jednog sveta u drugi. Kada sam na poslu, radim ga maksimalno koncentrisano ne razmišljajući o muzici ili drugim stvarima, čak i kada imam neki koncert istog dana. O tome razmišljam kada završim sa obavezama na poslu. A porodica? Pa, ona u mom slučaju trpi i fizički i psihički. S obzirom da imam oko 4000 ploča, 6000 kompakt diskova, 2000 muzičkih i 1000 video kaseti, a DVD-ove još nisam izbrojao, jasno vam je da se teško smeštam u klasičnu stambenu jedinicu. Pored toga, imam i mali studio u kome radim. To je jedina dobra stvar, jer kada snimamo album mogu to uraditi i kod kuće pa sam teoretski prisutan u porodici. Međutim, često radimo i kod drugih članova grupe, pa me nema i po nekoliko dana, posebno kada završavamo novi album. Međutim, niko mi ne prigovara za sada.

Kako reaguju vaše kolege na ovo što radite, a kako pacijenti?

Znate šta, ovo je ovde ipak Balkan. Bili smo pod Turcima 500 godina, 6-7 generacija se rodilo i umrlo praktično u Turskoj. Ko vam je prijatelj, on vam je prijatelj. On vas voli i ceni to što radite. Za njega je to kvalitet, vi za njega više vredite i učestvuje i pomaže u tom vašem radu koliko god može. Ja imam zaista prijatelje na poslu koji su mi maksimalno pomogli kada je to bilo potrebno. Znate, ponekad je bilo potrebno izostati sa posla zbog nekog gostovanja na televiziji, radiju. A vi imate svoje bolesnike i kada ne dođete na posao, nastaje kolaps. Uvek su mi pomogli, zamenili me. Međutim, to što se bavim muzikom i što sam medijski eksponiran ostavlja prostor onima koji vas ne vole, kojima smetate u karijeri, koji su ljubomorni, koji bi da dođu na vaše mesto ili da vas preskoče, što je još bolje. E, onda tu uvek imate komentare tipa: »ma pusti, šta on radi, samo svira«, ili »on je lud, snima neke ploče«. Dosta sam vremena proveo u inostranstvu radeći u raznim bolnicama, pretežno u Americi. Tamo vas više cene kao lekara i više vredite za onoliko koliko znate i radite i druge stvari. To je samo plus za vas ako svirate, skijate, igrate tenis, pišete knjige. Ako još nešto radite pored medicine vredite više, sposobniji ste, inteligentniji, imate više potencijala i za medicinu.

Kakva je muzika na novom albumu? Ko je radio muziku, tekst, aranžman grupe »Chablon«?

Novi album grupe »Chablon«, tj. »Šablon« se može svrstati u deo alternativnog roka. Veoma je nezahvalno danas klasifikovati bilo koju muziku u bilo koju vrstu. U principu, sve je nastalo od roka u savremenoj muzici. E, onda imate drum&bass, dance, rave, itd. Mislim da je ovo što smo mi sada prikazali na novom albumu alternativni rok. Muziku, tekstove i aranžmane svih pesama smo radili Aleksandar Delić i ja. Snimali smo u našem »Heart« studiju. Ovo je prvi put da smo po završetku snimanja slušali album i rekli – to je to. Ništa nismo menjali. Naravno, uvek može bolje, ali smo ipak zadovoljni. Album

se zove »Krvopija« i sadrži 14 novih pesama i jedan dance remix prve pesme na albumu. Tu ima i klasičnih hit sklopova, čudnih pesama koje su u stvari psihološki test, instrumentala. Poslušajte, mislim da je zanimljiv.

Šta rade ostali članovi grupe?

Pored mene, u grupi je još Aleksandar Delić, pevač, gitarista, a na poslednjem albumu i programer. On je zaposlen u Beogradskom vodovodu. Bubnjar je Igor Stanković i on je jedini profesionalni muzičar. Ja sviram bas gitaru, klavijature i radio sam takođe programiranje na poslednjem albumu. Specifično je to da smo promenili dosta bubnjara. Zašto? Pa svi su dobili na lutriji iseljenje za Ameriku i otišli su. Zvuči čudno, ali je istina. I svima sam ja slao papire za konkurs. Samo ja nisam još dobio na toj lutriji, a igram od prve godine kada se pojavila. Čak je i moja gore pomenuta sestra dobila zelenu kartu na istoj toj lutriji.

Kome ste ovaj album namenili, kojim generacijama?

Nismo razmišljali o tome. Sve pesme imaju neku svoju priču i svako može da nađe sebe u njima.

Ovo je treći album. Kako su prošla prethodna dva? Da li ste ostali dosledni muzici sa prethodna dva albuma?

Prvi album izdali smo 1997. godine pod nazivom »Svet je tu«. Drugi je usledio 1999. godine za ITMM i zvao se »Čuvaj snagu«. Onda smo izdali 2000. godine CD singl sa pesmom »Sad strašno trebam nekog«. I evo, sada je izašao treći studijski album. Ova prethodna izdanja su odlično

prošla. Prodana su u tiražima od oko 2000 primeraka, što je za to vreme kada su se pojavljivala bilo fantastično. Ali, i mi smo se trudili. Obilazili smo celu zemlju, pričali, svirali, snimali spotove. Spotovi se ne mogu danas zaobići. Do sada smo snimili 11 spotova i njih ćemo verovatno, izdati u DVD formatu. Sve je bio i ostao samo rock'n'roll. Šalim se. Ostali smo dosledni muzici sa prethodnih albuma, ali je produkcija drastično promenjena. Moderna je, prati današnje trendove.

Nije lako kod nas napraviti izbor izdavača. Zašto ste se opredelili baš za PGP RTS?

Zašto PGP RTS? Pa, ipak je to nacionalna kuća, najveća, sa najboljom infrastrukturom, distribucijom, štamparijom, fabrikom diskova. Sa druge strane, posle ipak značajnog iskustva sa prethodnim izdanjima, veoma je bitno imati televizijsku reklamu. Zaista je bitno. Fantastično je koliko ljudi različitog interesovanja sazna da ste izdali novi album. Bez te reklame, većina skoro i ne zna da je izašao novi album. A reklame su na nacionalnoj televiziji koja se vidi svuda, pa i preko satelita. Takođe je i

odnos ljudi u PGP RTS-u zaista dobar prema nama. Tokom leta ćemo svirati na sada popularnim »beer festovima«, a od septembra krećemo na turneju po Srbiji i nekim ex-Yu gradovima. Planiramo veliki samostalni koncert u Beogradu negde u decembru ili januaru sledeće godine. Zaista ćemo dati sve od sebe da ovaj album bude prezentovan svima. Ponosni smo na njega. •